

פרשת

בעל הבית על החוויות שלי

משהו חדש מתחיל אצל כל אחד שמתחתן. מעבר להתרגשות, ולקשר שנוצר בין בני זוג כל כך צעירים, יש את הרצון להוביל, להחליט, ולתת את הטון. שאדם רווק, הוא כפוף להוריו, וזה הסיבה לרצון הזה של "בעל הבית" המקונן אצל כל חתן, גם אם הוא לא מדבר על זה. זה בעצם נכנס בתוך המילים של הפסוק בתורה: "כי יעזוב איש את אביו ואמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד". עזיבה לא רק פיזית, אלא גם כזאת בהרגשה הנ"ל.

שמעתי סיפור על בחור צעיר, שבאמת הצליח לעזוב בצורה יפה ומכובדת את בית הוריו שהיה מאוד קשור אליהם ברווקות, והחל בבניית הפרויקט שלו עם אשתו הטרייה. הדבר הראשון שהוא החליט זה, לחיות את חייו בפרט בהתחלה, לא בעיר הוריו ולא בעיר הורי אשתו. הוא מצא דירה באזור לא חרדי, בתוך קהילה חדשה שניסתה לתת מענה בתחום הקירוב לציבור הכללי שם. הוא מצא כולל, עבודה לאישה, הכל סידרו לו שם, העיקר שיבואו אברכים לשנות את הרקע החילוני באזור. כבר ביום הראשון ללימודיו בכולל, הוא הכיר עוד כמה אברכים צעירים כמוהו, שהחלו את חיי נישואיהם עמו. ההתרגשות הייתה גדולה עבורו, אין בעל הבית יותר ממנו, "דווקא כאן, רחוק מכל המשפחה האהובה שלי ושל אשתי, אני אצליח לבנות את ביתי טוב יותר, ובריא יותר", קבע לעצמו. וכאן מתחיל הסיפור שלו, כי החברותא שלו, שהיה זוג צעיר כמותו ללא משפחה באזור, החל לפתח עמו קשר שהתחיל בכולל אמנם, אבל חודש לאחר מכן הוא מצא את עצמו יחד עם אשתו, והחברותא שלו ואשתו, יוצאים יחד לקניות, וסתם יציאות של "לא להיות בבית עכשיו". הוא מספר, שהוא הרגיש נפלא, בפרט שלחברותא היה רכב, ועבורו זה היה עוד מונית ללא תשלום, ומה עוד, שלאשתו יש חברה חדשה, וככה יותר יהיה לה קל להשתלב ברוך ה'.

חצי שנה אחרי, הגיע יום הולדתה של אשתו, הוא כבר יומיים לפני קנה מתנה, והחליט להוציא אותה למקום שקט לאכול משהו מתוק. בלי לשים לב, הוא מתקשר לחברותא ומזמין אותו ליום ההולדת של אשתו. יצאו יחד שני הזוגות לאכול על שולחן אחד, וגם בשלב הזה, הוא הרגיש הכי טוב שבעולם. ואז קרה הדבר הבא: אשתו יצאה מהמקום לרגע, והחברותא, הלך להביא משהו מהרכב. והנה, הוא מוצא את עצמו יושב עם אשת חברו, על שולחן אחד לבד".

"מעבר לחוסר הצניעות שיש בזה בצורה ובדרך הקבע הזאת שזו בעיה בפני עצמה, הייתה כאן מציאות כואבת" הוא הסביר "אני עזבתי את הוריי בשביל לבנות את חיי ולחזק את הקשר עם רעייתי, להרגיש בעל הבית כמו שחלמתי, ולא רק שזה לא קרה באותה תקופה, אלא הייתי מובל בלי להרגיש, לחיזור אחר חוויות חיצוניות שיוכלו לתת לי מענה בקשר עם רעייתי. זה היה בלי מחשבה, ובמובן מסוים המשך הילדות שעדיין נשארה בי. כעסתי על עצמי מאוד. ואז הדבר שקרה היה מדהים, לא הייתי צריך לצאת עם אשתי למסעדה בשביל להרגיש טוב, אלא כל ארוחת ערב עם בצל חי ועגבניה, הפכה עבורי לזמן איכות בלתי משוער. אז הרגשתי כמה הייתי מסכן, כמה טעיתי שחשבתי, שאני חייב עוד מישהו בכדי למצות את חיי הנישואין שלי. עכשיו, אני דואג להעביר מסר לכל חבריי הנישואים, תנצלו כל רגע בתחילת הנישואין בכדי לבנות את הקשר, כי לי לקח שלוש שנים לכפר, על חצי שנה של מסכנות שאפפה אותי. אני רואה את עצמי מבוגר וסבא לנכדים, שומר על התקן הזה שקיבלתי בחסדי ה'.

רעיון לחנוכה

"רשעים ביד צדיקים"

שנמסרו 'רבים ביד מעטים' זהו נס מובן, אך מהו הנס שרשעים נמסרו ביד צדיקים? מה החידוש בכך?

פרשת

ביאר ר' אלחנן וסרמן: הרשע, לעולם חזק יותר מהצדיק, הוא משתמש בכלי מלחמה ללא הגבלה וללא כל רסן, הוא הורס ומשחית ללא כל בושה ורחם, ואילו הצדיק - מעשיו מחושבים ואינו נוהג באכזריות ואלימות מיותרת ויתכן שבמלחמה יגבור הרשע על הצדיק שזו היא הרי אומנותו...

במלחמה מול היוונים, הפלא הגדול היה שדווקא הצדיקים ניצחו ב"מגרש הביתי" של הרשעים... זה אכן הנס של 'מסירת רשעים ביד צדיקים', כי הוא זהה ל'מסירת גיבורים ביד חלשים'.